

הסכם ממלכת הירדן ההאשמית-ישראל על שביתת נשק כללית

נחתם ב- 3 באפריל, 1949

פתיחה

הואיל והצדדים להסכם זה -

נענו להחלטתה של מועצת הביטחון מ-16 בנובמבר 1948, אשר קראה להם לנהל

משא ומתן על שביתת נשק, כאמצעי זמני נוסף לפי סעיף 40 של מגילת או"מ ולשם

הקלת המעבר מההפוגה הקיימת לשלום של קבע בא"י;

החליטו להיכנס למשא ומתן בראשות האומות המאוחדות לשם ביצוע ההחלטות של

מועצת הביטחון מה-16 בנובמבר 1948;

ומינו נציגים מיופי-כוח לנהל משא ומתן ולכרות הסכם על שביתת נשק;

הסכימו נציגי ממשלותיהם החתומים מטה, לאחר שהחליפו את כתבי-אמנתם שנמצאו

כדין, על התנאים האלה:

סעיף 1

עקרונות

בכוונה להחזרת שלום של קבע בא"י ומתוך הכרת החשיבות הנודעת בנידון זה לערבויות הדדיות בנוגע למבצעייהם הצבאיים של שני הצדדים לעתיד לבוא, נקבעים

בזה העקרונות הבאים, אשר יקוימו במלואם ע"י שני הצדדים במשך שביתת הנשק:

1. האיסור, שהוטל ע"י מועצת הביטחון על השימוש בכוח צבאי לשם פתרון שאלת

ארץ-ישראל, יישמר להבא בכל החומרה ע"י שני הצדדים.

2. שום צד מהצדדים לא יאיים, לא יתכן ולא יבצע פעולה תוקפנית באמצעות כוחותיו

המזוינים - ביבשה בים או באוויר - נגד האוכלוסייה או הכוחות המזוינים של הצד השני; ומוסכם הוא שהשימוש במונח "תכנן" בסעיף זה אינו חל על תכנון מטה תקין

הנהוג בדרך כלל בארגונים צבאיים.

3. זכותו של כל צד להיות בטוח וחפשי מפחד התקפה ע"י כוחותיו המזוינים של הצד

השני - תכובד במלואה.

4. התקנת שביתת נשק בין כוחותיהם המזוינים של שני הצדדים מתקבלת כצעד הכרחי לקראת חיסול הסכסוך המזוין והשבת השלום בארץ-ישראל על כנו.

סעיף 2

עקרונות ומטרות

מתוך כוונה מיוחדת להגשים את החלטת מועצת הביטחון מ-16 בנובמבר 1948, מתאשרים בזה העקרונות והמטרות הבאים:

1. הצדדים מכירים בעקרון שאין לזכות ביתרון צבאי או מדיני בתקופת ההפוגה עליה פקדה מועצת הביטחון.

2. כן מכירים הצדדים כי שום תנאי מתנאי ההסכם הזה לא יחרוץ בשום פנים מראש את זכויותיו, תביעותיו ועמדותיו של כל אחד מהצדדים ביישובה הסופי של שאלת ארץ-ישראל בדרך שלום, באשר תנאי הסכם זה נקבעים מתוך שיקולים צבאיים בלבד.

סעיף 3

שביתת נשק כללית

1. בהתאם לעקרונות המובאים לעיל ולהחלטת מועצת הביטחון מ-16 בנובמבר 1948, נקבעת בזה שביתת-נשק כללית בין הכוחות המזוינים של שני הצדדים - ביבשה, בים ובאוויר.

2. שום חלק מכוחותיו של כל אחד משני הצדדים, ביבשה, בים או באוויר, אם צבאיים ואם צבאיים-למחצה, לרבות כוחות בלתי-סדירים, לא יעשו מעשה-מלחמה או מעשה איבה כלשהם נגד כוחותיו הצבאיים או הצבאיים-למחצה של הצד שכנגד,

או נגד אזרחים בשטח הנתון לשליטתו של אותו צד: אף לא יתקדמו מעבר לקו שביתת הנשק המסומן בסעיפים 5 ו-6 של הסכם זה, ולא יעברו אותו למטרה כלשהי, ולא יחדרו לתוך חלל האוויר של הצד שכנגד ולא יעברו אותו.

3. לא יעשה כל מעשה-מלחמה או מעשה-איבה מהשטח הנתון לשליטתו של אחד מהצדדים להסכם זה נגד הצד השני.

סעיף 4

קווי שביתת הנשק

1. הקווים המתוארים בסעיפים 5 ו-6 של הסכם זה יצוינו כקווי שביתת הנשק והם מותווים בהתאם למטרתה ולכוונתה של החלטת מועצת הביטחון מ-16 בנובמבר 1948.
2. מטרת היסוד של קווי שביתת הנשק היא להתוות את הקווים אשר מעבר להם לא ינועו הכוחות המזוינים של כל אחד מהצדדים.
3. הוראות ותקנות של הכוחות המזוינים של הצדדים, האוסרות על אזרחים לעבור את קווי הלחימה או להיכנס אל תוך השטח אשר בין הקווים, יישארו בתוקפן לאחר חתימת הסכם זה, בנוגע לקווי שביתת הנשק המוגדרים בסעיפים 5 ו-6.

סעיף 5

הגדרת קוי שביתת הנשק

- קו שביתת הנשק לכל הגזרות, פרט לאלו התפוסות עתה בידי הכוחות העיראקיים, יסומנו במפות שבנספח 1. להסכם זה ויגדרו כלהלן:
- א. בגזרה מחירבת דיר-ערב (נ.צ. 1510-1574) אל הקצה הצפוני של הקווים, שהוגדרו בהסכם 30 בנובמבר 1948 להפסקת-אש באזור ירושלים, יעברו קווי-שביתת הנשק לאורך קווי ההפוגה שאושרו ע"י ארגון האו"ם לפיקוח על ההפוגה.
 - ב. באזור ירושלים יהיו קווי שביתת הנשק חופפים את הקווים שהוגדרו בהסכם 30 בנובמבר 1948 להפסקת אש באזור ירושלים.
 - ג. בגזרה חברון - ים-המלח יהיה קו שביתת הנשק כמותווה במפה 1 ומסומן באות (B) בנספח 1 להסכם זה.
 - ד. בגזרה שתחילתה בנקודה (נ.צ. 0958-1925) בים המלח ועד הקצה הדרומי ביותר של ארץ-ישראל יקבעו קווי שביתת הנשק בהתאם לעמדות הצבאיות הקיימות, כפי שנסקרו במרס 1949 ע"י משקיפי האו"ם, ויעברו מצפון לדרום כפי שהותוו

במפה 1
שבנספח 1 להסכם זה.

סעיף 6

החלפת כוחות עיראק בכוחות ירדן

1. מוסכם בזה כי כוחות ממלכת הירדן ההאשמית יחליפו את כוחות עיראק בגזרה התפוסה עתה בידי האחרונים, הואיל וכוונתה של ממשלת עיראק בנידון זה הובאה לידיעת המתווך בפועל באיגרת שר החוץ של עיראק מיום 20 במרס, בה יפה את כוחה של משלחת ממלכת הירדן ההאשמית לשאת ולתת בשם הכוחות העיראקיים והודיע כי כוחות אלה יסולקו.
2. קו שביתת הנשק לגזרה התפוסה עתה בידי הכוחות העיראקיים יהיה כמותווה במפה 1 שבנספח I להסכם זה ומסומן באות "A".
3. קו שביתת הנשק שנקבע בפסקה 2 של סעיף זה ייוצב שלבים שלבים כלהלן, ועד אז יקוימו הקווים הצבאיים הנכונים:
 - א. בשטח שממערב לדרך מבקעה לג'ל'וליה ומשם בואך מזרחה לכפר קאסם: תוך חמישה שבועות מיום חתימת הסכם שביתת-נשק זה.
 - ב. בשטח ודי ערה שמצפון לקו מבקעה לזבובה: תוך שבעה שבועות מיום חתימת הסכם שביתת-נשק זה.
 - ג. בכל שאר השטחים של הגזרה העיראקית: תוך חמישה עשר שבועות מיום חתימת הסכם שביתת-נשק זה.
4. קו שביתת הנשק בגזרה חברון - ים-המלח, שנזכר בפסקה ג לסעיף 5 של הסכם זה והמסומן באות (B) במפה 1 שבנספח I, והכרוך בסטייה ניכרת מן הקווים הצבאיים הנוכחים לטובת כוחות ממלכת הירדן ההאשמית, - כוונתו לשמש פיצוי לעומת השינויים בקווים הצבאיים הנוכחים של הגזרה העיראקית כמפורט בפסקה 3 של סעיף זה.
5. כפיצוי לכביש בין טול-כרם וקלקיליה הנמסר לרשותה, מסכימה ממשלת ישראל לשלם לממשלת ממלכת הירדן ההאשמית את ההוצאות של סלילת כביש חדש, מסוג א', באורך 20 ק"מ.

6. בכל מקום, בו עשויים כפרים להיפגע ע"י קביעת קו שביתת הנשק כמצוין בפסקה

2 של סעיף זה, יהיו רשאים תושביהם של כפרים אלה לקיים בידיהם את זכויותיהם המלאות - זכויות אלה יהיו מוגנות - לגבי מקום מושבם, קניינם וחירותם. באם יחליט מי מבין התושבים לנטוש את כפרו, יהי רשאי לקחת עמו את

מקנהו ושאר מטלטליו ולקבל בלי דחוי פיצויים מלאים תמורת קרקעותיו שעזב. לכוחות הישראליים יהיה אסור להיכנס לכפרים כאלה או לחנות בהם; משטרה ערבית, שתגויס מבין בני המקום, תאורגן ותחנה בהם לשם בטחון פנימי.

7. ממלכת הירדן ההאשמית מקבלת על עצמה אחריות לגבי כל הכוחות העיראקיים בארץ-ישראל.

8. תנאי הסעיף הזה לא יתפרשו כחורצים מראש, באיזה מובן שהוא, את ההסדר המדיני הסופי בין הצדדים החתומים על הסכם זה.

9. קווי שביתת הנשק שהוגדרו בסעיפים 5 ו-6 של הסכם זה נקבעו בהסכמת הצדדים בלי לחרוץ מראש סדרים טריטוריאליים או קווי-גבול לעתיד לבוא או תביעות של צד מן הצדדים בעניינים אלה.

10. קווי שביתת הנשק ייקבעו תוך עשרה ימים מיום חתימת הסכם זה, פרט לשטחים שלגביהם נקבע מועד אחר, וקביעת הקו תכלול סילוק של כוחות כפי שיידרש למטרה זו.

11. קווי שביתת-הנשק שהוגדרו בסעיף זה ובסעיף 5 יהיו ניתנים לאותם תיקונים שיסכימו עליהם הצדדים להסכם זה ולכל תיקונים כאלה יהיו אותו הכוח ואותו התוקף כאילו נכללו במלואם בהסכם זה לשביתת נשק כללית.

סעיף 7

כוחות הגנה

1. הכוחות הצבאיים של הצדדים להסכם זה יצומצמו עד כדי כוחות הגנה בלבד בשטחים המשתרעים לרוחב עשרה ק"מ משני עברי קווי שביתת-הנשק, פרט לאותם

המקומות בהם לא יהיה דבר זה בר-ביצוע בשל שיקולים גיאוגרפיים, כגון בקצה הדרומי ביותר של גבול ארץ-ישראל וברצועת החוף. כוחות הגנה, שהחזקתם תהיה

מותרת בכל גזרה, יוגדרו בנספח II להסכם זה. בגזרה התפוסה עתה בידי כוחות עיראקיים תובא עוצמת הכוחות העיראקיים שבגזרה זו בחשבון הפחתת הכוחות.

2. הפחתת כוחות כדי עוצמה של כוח הגנה בהתאם לפסקה הקודמת, תושלם תוך

עשרה ימים מיום הצבת קווי שביתת הנשק שהוגדרו בהסכם זה. סילוק מוקשים מדרכים ושטחים ממוקשים שיפוגו ע"י אחד הצדדים, ומסירת תרשימים המראים

את מקומם של שדות-מוקשים כאלה לצד השני יבוצעו אף הם תוך אותה תקופה.

3. עוצמת הכוחות שיוחזקו ע"י הצדדים בשני עברי קווי שביתת הנשק תעמוד לבדיקה בכל פרק-זמן לשם הפחתתם הנוספת של כוחות אלה תוך הסכמה הדדית בין הצדדים.

סעיף 8

ועדה מיוחדת

1. ועדה מיוחדת, מורכבת משני נציגים של כל צד, ושיתמנו ע"י הממשלות הנוגעות בדבר, תוקם לשם ניסוח התכניות וההסדרים המוסכמים שתכליתם להרחיב את היקף ההסכם הזה ולשפר את דרכי ביצועו.
2. הועדה המיוחדת תארגן מיד לאחר כניסת הסכם זה לתוקפו ותשים את לבה לניסוחם של תכניות והסדרים מוסכמים לגבי אותם עניינים שכל צד יגיש לה; עניינים אלה יכללו, על כל פנים, את הסעיפים דלקמן שעליהם כבר הושגה הסכמה עקרונית: חופש תנועה בדרכים חיוניות, בכללן דרך בית-לחם ודרך לטרון - ירושלים; חידוש עבודתם הסדירה של המוסדות התרבותיים וההומניטריים שעל הר-הצופים וגישה חופשית אליהם; גישה חופשית אל המקומות הקדושים ואל מוסדות התרבות והשימוש בבית-הקברות שעל הר-הזיתים; חידוש עבודתה של תחנת השאיבה בלטרון; אספקת חשמל לעיר העתיקה וחידוש התנועה בקו מסילת הברזל לירושלים.
3. לוועדה המיוחדת תהיה הסמכות היחידה לגבי עניינים כאלה שיובאו בפניה. תכניות והסדרים מוסכמים שינוסחו על ידיה יוכלו לקבוע את השימוש בתפקידי הפיקוח ע"י ועדת שביתת הנשק המעורבת המוקמת בהתאם לסעיף 11.

סעיף 9

הסכמים נוספים

הסכמים שיושגו ע"י הצדדים אחרי חתימת הסכם שביתת נשק זה, לגבי עניינים כגון הפחתה נוספת של כוחות, כפי שנרמז בפסקה 3 של סעיף 7, תיקונים נוספים בקווי שביתת הנשק, וכן תכניות והסדרים שינוסחו על ידי הועדה המיוחדת שתוקם לפי סעיף 8, יהיה להם אותו כוח ואותו תוקף כמו לתנאי הסכם זה ויחייבו את הצדדים במידה שווה.

סעיף 10

חילוף שבויי מלחמה

חילופים של שבויי המלחמה כבר בוצעו ע"י הסדר מיוחד בין שני הצדדים עוד לפני חתימת ההסכם הזה, ואין צורך בהסדרים נוספים בעניין זה, אלא שועדת שביתת הנשק המעורבת מתחייבת לשוב ולבדוק בדבר כדי להיווכח אם אין עוד שבויי-מלחמה שעדיין לא הוחלפו בחילופים הקודמים. אם תמצא ועדת שביתת-הנשק המעורבת שעדיין נמצאים שבויי מלחמה כאלה - תסדר את חילופיהם בהקדם. הצדדים להסכם זה מתחייבים להושיט את מלוא עזרתם לוועדת שביתת הנשק המעורבת בביצוע משימה זו.

סעיף 11

ועדה מעורבת לשביתת הנשק

1. על ביצוע תנאי ההסכם הזה, פרט לעניינים כאלה שיהיו נתונים לסמכותה היחידה של הועדה המיוחדת המוקמת לפי סעיף 8, תשגיח ועדה מעורבת לשביתת הנשק, מורכבת מחמישה חברים, אשר כל צד להסכם זה ימנה שניים מהם ואשר היושב-ראש שלה יהיה ראש המטה של ארגון או"מ לפיקוח על ההפוגה, או קצין גבוה מקרב משקיפי או"מ, אשר יתמנה ע"י ראש המטה לאחר התייעצות עם שני הצדדים להסכם זה.
2. הועדה המעורבת לשביתת הנשק תקיים את מושבה בירושלים, ותכנס את ישיבותיה במקומות ובזמנים שתמצאם לנחוצים לשם ניהול יעיל של עבודתה.
3. הועדה המעורבת לשביתת הנשק תכונס לישיבתה הראשונה ע"י ראש המטה של ארגון או"מ לפיקוח על ההפוגה לא יאוחר משבוע אחד לאחר חתימת הסכם זה.
4. החלטות הועדה המעורבת לשביתת הנשק תתקבלנה, במידת האפשר, פה אחד. בהעדר אחדות הדעות, תתקבלנה ההחלטות ברוב קולות של חברי הועדה הנוכחים והמצביעים.

5. הועדה המעורבת לשביתת הנשק תנסח את כללי הנוהל לעבודתה. לא תכונסנה ישיבות אלא לאחר הודעה בעוד מועד ע"י היושב-ראש לחברי הועדה. רוב חברי הועדה הוא יהיה המניין החוקי בישיבותיה.
6. הועדה תהיה רשאית להעסיק משקיפים, במספר שתראה אותו דרוש לביצוע תפקידיה, והללו יוכלו להתמנות אם מקרב הארגונים הצבאיים של שני הצדדים ואם מקרב חבר העובדים הצבאיים של ארגון או"מ לפיקוח על ההפוגה, או משני אלה. אם יתמנו משקיפי האומות המאוחדות, כאמור, יוסיפו הללו לסור למשמעתו של ראש מטה ארגון או"מ לפיקוח על ההפוגה. הטלת תפקידים בעלי אופי כללי או מיוחד על משקיפי או"מ הנספחים לועדה המעורבת לשביתת הנשק, תהיה טעונה אישורו של יושב-ראש הועדה, כלומר של ראש מטה או"מ או של נציגו הממונה.
7. תביעות או תלונות, שהוגשו ע"י אחד הצדדים בנוגע לתחולתו של הסכם זה, יובאו מיד לועדה המעורבת לשביתת הנשק באמצעות יושב-הראש שלה. הועדה, באמצעות מנגנון הפיקוח והחקירה שלה, תנקוט לגבי תביעות ותלונות כאלה באותה פעולה שתראה אותה מתאימה, על מנת להגיע לידי פתרון צודק ומניח את דעת שני הצדדים.
8. נחלקו הדעות לגבי פירוש משמעותו של סעיף מסוים בהסכם זה, פרט למבוא ולסעיפים 1 ו-2, יכריע פירושה של הועדה. הועדה תוכל, לפי ראות עיניה ובהתאם לצורך, להמליץ מזמן לזמן לפני הצדדים על הכנסת שינויים בתנאי ההסכם הזה.
9. הועדה המעורבת לשביתת הנשק תגיש לשני הצדדים דינים וחשבונות על פעולותיה כל אימת שתראה צורך בכך. העתק של כל דו"ח יישלח אל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות לשם העברתו למוסד המתאים של האומות המאוחדות.
10. לחברי הועדה ולמשקיפיה יוענק אותו חופש תנועה וגישה בשטח אשר הסכם זה חל עליו, שהועדה תחליט עליו, בתנאי שאם נתקבלה החלטה כזאת ברוב קולות יועסקו משקיפי או"מ בלבד.
11. הוצאותיה הכספיות של הועדה, פרט להוצאות משקיפי האומות המאוחדות, יישאו בהן שווה בשווה שני הצדדים להסכם זה.

סעיף 12

אישור ותחולה

1. ההסכם הזה אינו טעון אישור וייכנס לתקפו מיד לאחר חתימתו.
 2. הסכם זה, שנשאו ונתנו בו ושנכרת בהתאם להחלטת מועצת הביטחון מ-16 בנובמבר 1948 - הדורשת הנהגת שביתת נשק על מנת להרחיק את הסכנה הנשקפת לשלום בארץ-ישראל ולהקל על המעבר מן ההפוגה הקיימת לשלום של קבע בארץ-ישראל - יישאר בתקפו עד אשר יושג שלום בין הצדדים, בהתחשב עם האמור בפסקה 3 של סעיף זה.
 3. הצדדים להסכם זה יוכלו, בהסכמה הדדית, לתקן בכל עת את ההסכם, או כל תנאי מתנאיו, או להפסיק את תקפם, פרט לסעיפים 1 ו-3. בהעדר הסכמה הדדית, ולאחר שהסכם זה יהיה בתקפו שנה אחת ממועד חתימתו, יוכל כל אחד משני הצדדים לדרוש מהמזכיר הכללי של האומות המאוחדות לכנס ועידה של נציגי שני הצדדים על-מנת לשקול מחדש, לתקן או לבטל כל תנאי מתנאי הסכם זה, פרט לסעיפים 1 ו-3. השתתפות בועידה זו תהיה חובה על שני הצדדים.
 4. אם לא הגיעו בועידה הנזכרת בפסקה 3 של סעיף זה, לידי פתרון מוסכם בשאלה שנויה במחלוקת, יוכל כל צד להביא את העניין בפני מועצת הביטחון של האומות המאוחדות ולתבוע ממנה את סיפוק טענותיו, בנימוק שהסכם זה נכרת בהתאם לפעולת מועצת הביטחון המכוונת להשכנת שלום בארץ-ישראל.
 5. הסכם זה נחתם בחמישה העתקים. העתק אחד מהם יישמר בידי כל צד: שני העתקים יישלחו אל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות לשם העברתם למועצת הביטחון ולועדת הפיוס לארץ-ישראל מטעם האומות המאוחדות, והעתק אחד יימסר לידי המתווך בפועל לא"י.
- נערך בעיר רודוס, אי רודוס, יון, ב-3 באפריל אלף תשע מאות וארבעים ותשע, במעמד המתווך בפועל לארץ-ישראל מטעם או"מ וראש מטה ארגון האו"מ לפיקוח על ההפוגה.

בשמה ומטעמה של ממשלת ממלכת הירדן ההאשמית

חתום:

א. צודקי אל ג'ונדי

מחמד מווייטה

בשמה ומטעמה של ממשלת ישראל

חתום:

ראובן שילוח

משה דיין, סגן אלוף

נספח I

המפות לסימון קווי שביתת-הנשק

נספח II

הגדרה של כוחות הגנה

א. לצורכי ההסכם הזה יהיו כוחות הגנה מוגדרים כדלקמן:

1. כוחות יבשה

(א) גדוד תקין אחד אשר לא ימנה יותר מ-800 קצינים וחיללים ואשר הרכבו לא יעלה על -

(1) ארבע פלוגות רובאיות בעלות ציוד רגיל של חיל-רגלים: רובים, מקלעים, תת-מקלעים, מרגמות קלות, רובים אנטי-טנקיים ופיאטים. המרגמות הקלות לא יעלו על "2. מספר כלי הנשק לכל גדוד לא יעלה על -

48 מקלעים

16 מרגמות "2

8 פיאטים

(2) פלוגה מסייעת אחת בעלת לא יותר מ-6 מכונות ירייה קלות, 6 מרגמות לא כבדות מ-"3, 4 תותחים אנטי-טנקיים לא כבדים מ-6 ליבראות.

(3) פלוגת מטה אחת.

(ב) התותחים והתותחים האנטי-אוויריים שיוקצו לכוחות ההגנה יכללו את סוגי הנשק הבאים: תותחי-שדה לא כבדים מ-25 ליבראות, תותחים אנטי-אוויריים לא כבדים מ-40 מ"מ.

2. סוגי הנשק הבאים מוצאים מכלל המונח "כוחות הגנה":

(א) שריון, כגון טנקים מכל הסוגים, מכוניות משוריינות, נושאי ברן, חצאי-זחלים, משוריינים או נושאי משא וכל סוג אחר של כלי רכב משוריינים.

(ב) כל נשק מסייע ויחידות-סיוע פרט לאלה שהוגדרו בסעיף 1(א) ו-2(2), ובסעיף 1(ב) לעיל.

(ג) על יחידות שירות יוסכם.

3. כוחות אוויר

בשטחים, בהם מותרת החזקה של כוחות הגנה בלבד, ישמשו שדות-תעופה, שדות-חניה, רצועות נחיתה ומתקנים אחרים ומטוסים צבאיים אך ורק למטרות הגנה ואספקה תקינה.

ב. כוחות ההגנה, שהצדדים רשאים להחזיק בשטחים המשתרעים 10 ק"מ משני עברי קווי שביתת-הנשק, כפי שנקבע בפסקה 1 של סעיף 6, יהיו כלהלן לגבי הגזרות המתוארות בסעיף 5, פסקה 1:

2. בגזרה חירבת-דיר-ערב (נ.צ. 1510-1574) עד הקצה הצפוני של הקווים שהוגדרו בהסכם 30 בנובמבר 1948 של הפסקת אש כללית באזור ירושלים: גדוד אחד לכל צד.

3. גזרת ירושלים: שני גדודים לכל צד.

4. גזרת חברון-ים המלח: גדוד אחד לכל צד.

5. גזרת עין-גדי עד אילת: שלושה גדודים לכל צד. נוסף על כך, הרשות בידי כל צד להחזיק גונדה אחת של מכוניות משוריינות קלות שלא תכלול יותר מ-13 מכוניות משוריינות קלות או חצאי-זחלים. ועדת שביתת הנשק המעורבת תקבע את כלי הנשק שכלי רכב אלה יהיו רשאים לשאת.

הגזרה התפוסה עתה בידי כוחות עיראקיים: חמישה גדודים לכל צד וגונדה אחת של מכוניות משוריינות לכל צד.